

3.5. Breve „Alias felicis recordationis“

Vydané Pavlom V. 28. októbra 1619 v Ríme

Pavol V. v januári 1619 - teda sto rokov po rozdvojení františkánskeho rádu – vyvodzuje právne dôsledky z udalostí okolo úspešnej kapucínskej reformy. Via media spojenej observancie nemohla postačovať všetkým tým bratom, ktorí túžili po radikálnom návrate k pôvodnej chudobe a k pôvodnému spôsobu života. Desiatročia prenasledované a utláčané radikálne reformné hnutie observantmi sa od roku 1528 právne rozvíjalo pod ochranou konventuálov. Po tom, čo sa zväčšilo toto hnutie a malo štyridsať provincií s 1030 kláštormi a 14 846 bratmi, postaví Pavol V. kapucínov na roveň konventuálov a observantov ako tretiu samostatnú odnož františkánskeho rádu. V budúcnosti už budú traja generálni ministri ako nástupcovia poverella¹ viesť každý svoj vlastný, plnohodnotný rád na rovnakú úroveň postavený ostatným františkánskym rádom.

72 Pápež Pavol V. na večnú pamiatku

Svojho času, náš predchodca v blaženej pamäti pápež Pavol III. na prosby, ktoré mu pokorne predložili naši milovaní synovia z rádu menších bratov pod menom kapucíni, silou apoštolskej autority a dobrého poznania rozhodol a listom opatreným olovenou pečaťou nariadil², aby spomínaní bratia odteraz predkladali, alebo nechali predložiť, hneď ako to bude možné, generálnemu ministrovi menších bratov konventuálov voľbu svojho generálneho vikára, ktorá prebieha väčšinovým rozhodnutím kapitulárov, ako to bolo doposiaľ praxou a pokiaľ apoštolská stolica v tomto smere neurčí niečo iné. Generálny minister bol potom viazaný potvrdiť zvoleného vikára po predstavení volebného výsledku v priebehu troch dní. Pokiaľ by ale tieto tri dni uplynuli bez potvrdenia, smel sa zvolený považovať za potvrdeného autoritou Svätej stolice, podľa daných spôsobov a foriem, ktoré boli vtedy dané a ktoré v spomínanom liste nášho predchodcu Pavla III. boli dostatočne objasnené. Jeho obsah je týmto našim listom považovaný za dostačujúci a vychádzame z neho.

73 Keď teraz obrátíme pozorne náš pohľad na bohaté a sladké ovocie, ktoré spomínaní bratia kapucíni podľa našich informácií s Božím požehnaním každý deň žnú na Pánovom poli, prajeme si menovaným bratom udeliť zvláštnu priazeň a prejav milosti a sme naklonení v ich mene pokorne predloženým prosbám. Tak oslobodzujeme ich jednotlivých členov a vyhlasujeme ich za oslobodených od akéhokoľvek trestu, nech je to exkomunikácia, suspenzia, alebo interdikt, alebo cenzúra iného druhu a tresty vyhlásené zo zákona, alebo nejakou ľudskou autoritou z ľubovoľnej príležitosti či dôvodu, pokiaľ by boli nimi nejakou postihnutí, a to výlučne za dosiahnutím účinku, ktorého cieľom je tento list.

¹ (z tal.) chudobných osôb, chudákov

² Ide o bulu „Exponi nobis“ z 25. Augusta 1536. Pavol III. v nej potvrdzuje zakladáciu listinu reformnej odnože, právne podriaďuje kapucínov generálnemu ministrovi konventuálov, zároveň ohraničuje ich vplyv a vymenúvava generálneho a provinčných vikárov kapucínov ako pravých a samostatných predstavených bratov.

V zmysle tohto listu povoľujeme a potvrdzujeme s apoštolskou autoritou, že odteraz a v budúcnosti naveky spomínaní bratia kapucíni nie sú viac viazaní, voľbu generálneho ministra predkladať hore uvedenému generálnemu ministrovi (konventuálov) a od tohoto žiadať potvrdenie vykonanej voľby. Tiež nech nie sú k tomu žiadnou osobou alebo autoritou nútení alebo nahováraní. Silou a v zmysle predloženého listu uvoľňujeme, zbavujeme a oslobodzujeme bratov kapucínov v plnej miere od povinnosti prevedenú voľbu predkladať a žiadať o jej potvrdenie. Bratia sú a musia byť od tohto bremena úplne a komplexne vyňatí, a sú a ostanú oslobodení. Predložený list má byť k tomu považovaný za stále a večne platný, nezvratný a účinný a má spomínaných bratov podporovať bez obmedzenia vo všetkom a pre všetko. Nesmú a nemajú kvôli tomu znášať žiadne obťažovanie a žiadne znepokojovanie akéhokoľvek druhu, jedno od koho a od akej authority. Takto a nie inak nech súdia a rozhodujú na každom mieste všetci riadni sudcovia, alebo delegáti a súdni auditóri apoštolského paláca. Neplatné a zbytočné by bolo hľadať v tejto otázke opak, jedno kým a akou autoritou, či už vedome, alebo nevedome.

74 Tomuto listu neodporujú listy nášho predchodcu Pavla III., ani apoštolské konštitúcie alebo nariadenia, ani štatúty a zvyky spomínaných rádov, aj keď sú opatrené prísahou, apoštolským potvrdením, alebo opatrené iným osvedčením, či ide o privilégiá, indulty, alebo apoštolské listy, ktoré by im boli poskytnuté, ich predstaveným – akéhokoľvek titulu – alebo bratom, nezávisle od formy a obsahu, etc. Dané v Ríme, v Santa Maria Maggiore, pod prsteňom rybára, 28.januára 1619, v 14. roku nášho pontifikátu.